

SPOLEČNÝ ZPRAVODAJ ŽDÁRSKÝCH FARNOSTÍ

VELIKONOCE L. P. 2007
Program přípravy a liturgických oslav
Přidružené programy kulturní
Ze života farností
Velikonoční různočtení
Historická připomenutí

FARNOST ŽDĀR NAD SÁZAVOU I.

Obvyklý pořad nedělních bohoslužeb: 7:30, 10:30 a 18:00

Bohoslužby v týdnu:

Úterý, čtvrtek, pátek a sobota v 18:00, středa v 8:00

Návštěvy nemocných:

Druhý týden v měsíci ve čtvrtek a v pátek a dle potřeby

Duchovní správce: P. Tomáš Holý, kaplan P. Pavel Svoboda

Kontaktní adresa:

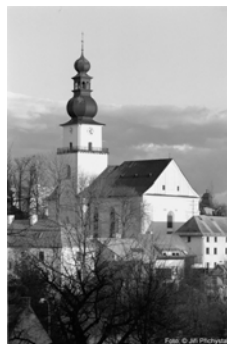
Fara u svatého Prokopa, Tvrz 12, 591 01 Žďár nad Sázavou 1

Telefon: 566 625 943

E-mail: prokop@zdarskefarnosti.cz, prokopzr@seznam.cz

Web: www.zdarskefarnosti.cz

Kancelářské hodiny: Středa 10:00 – 12:00, odpoledne 16:00 – 18:00

FARNOST ŽDĀR NAD SÁZAVOU II.

Obvyklý pořad nedělní bohoslužby:

Mše svatá vždy v 9:05.

Bohoslužby v týdnu:

Pondělí, středa a pátek v 17:15,

čtvrtek v 17:00 adorace

Farář: P. Vladimír Vojtěch Záleský

Kontaktní adresa a služby nemocným:

Římskokatolický farní úřad, Klášter 2,

591 02 Žďár nad Sázavou 2

Telefon: 566 625 190

Mobil: 607 736 851

E-mail: klaster@zdarskefarnosti.cz, zalesky@biskupstvi.cz

Web: www.zdarskefarnosti.cz

Návštěvy nemocných jsou každý první pátek v měsíci a na požádání.

Zpravodaj žďárských farností, Velikonoce 2007: Redakční návrh zpracoval Petr Peňáz, Společnost Cisterciána Sarensis, ve spolupráci s duchovními obou farností. Do zpravodaje přispěli texty farníci obou farností. Korektury a grafické zpracování pro tisk Zbyněk Vintř, odborná spolupráce a DTP Jan Šustr. Doprovodné fotografie tohoto čísla byly převážně pořízeny poutníky při farní pouti na Horu křížů v Litvči. Ostatní fotografie Jiří Přichystal, internet a archiv. Pro interní potřebu vydávají obě žďárské farnosti.

Návrhy článků pro vánoční číslo zpravodaje: Chcete-li publikovat pozvánku nebo informace ve vánočním čísle společného farního zpravodaje, předejte své návrhy do **17. listopadu 2007** příslušnému duchovnímu správci.

Milí farníci,

v listopadu 2006 objevila komentátorka české sekce vysílání Vatikánského rozhlasu Johana Bronková v jedněch italských novinách pod titulem *Bůh a naše svoboda* přednášku novináře Giuliana Ferrara, ve které na Papežské univerzitě pojednal o Kristově tváři v dnešním světě. Ferrara říká: „Tvář Krista je v jistém smyslu každodenní zprávou – začíná aktualitami. Bohužel dnes je to tvář syrského pravoslavného kněze, otce Iskandera, zavražděného, sřátého s amputovanými pažemi, zmrzačené lidské tělo, v dalekém Mosulu v Iráku. Byl zavražděn jako mučedník, protože nezapřel víru. Myslím, že je povinností připomenout znovu tuto Kristovu tvář jako první. Mučednictví na jednu stranu přesahuje dějiny, z druhé strany má konkrétní tvář zmučeného a zavražděného kněze. Křesťanské mučednictví, které nevyhledává smrt vlastní ani jiných, je základem našich dějin a naší kultury.“ – Druhou tváří Krista je pro Ferraru tvář jeho římských vikářů, papežů. Sám sebe označuje za „zbožného ateistu“, ale sklání se před silou textů papežských dokumentů, které vysvětlují skutečnost, aniž by ignorovaly to, co ji přesahuje. Uznává autoritu, před kterou je možné se sklonit; je pro něj připomínkou posvátného principu. Odmítá sekularizační proudy a konformismus v církvi. – Třetí tváří Krista je pro Ferraru rozumová tvář slov horského kázání a blahoslavenství. Pohlíží na ně jako na slova velkého právníka, který hledí na svět pohledem nekonečně přesahujícím jakékoliv lidské pojetí práva, pohledem spravedlnosti, která není z tohoto světa a vždycky míří ke konkrétní lidské osobě. Tato tvář také definuje strukturu stvořeného světa, jeho příčiny, ale také jeho tajemství. Kdo věří, neklame sám sebe, ale uznává jak rozumové jádro víry, tak tajemství stvoření.

„Když tedy Svatý otec Benedikt XVI. žádá místo pro Boha ve veřejném životě, uznání křesťanských kořenů Evropy stejně jako některých principů ‚o nichž se nevyjednává‘, není to jen gesto lásky a služby pravdě, nýbrž poukázání na to, kde je řešení dnešních krizí. Křesťanský pohled na skutečnost se vším, co historicky obsahuje, tedy s židovským a řeckým dědictvím, skrze uznání svobodné vůle položil základy moderní kultury. Nejsme ovšem svobodní, pokud můžeme vyjednávat o všem. Nejsme svobodní, pokud dopustíme rozvod mezi svobodou a životem, pokud jsme lhotejní k životu v embryonálním stavu, nebo k tomu, co znamená rodina. Pokud nepochopíme, že slova církve o těchto záležitostech mají zcela rozumovou, konkrétní, praktickou, etickou a smysluplnou dimenzi – a proto musí být svobodně diskutována a přijímána moderním světem – potom jsme ztraceni. To je malé a nedokonalé svědectví, které může podat polemik, novinář, člověk stísněný každodenním životem,“ píše Giuliano Ferrara. A s komentátorkou, která jeho přednášku objevila, dodáváme: „Je to pohled zvenčí, ale vzpomeňme si na něj, až zase jednou budeme lenost myšlení, nechuť se dozdělovat a hlavně nechuť mířit k podstatnému omlouvat tolerancí a až budeme paradoxy křesťanské existence převádět na příliš snadné společné jmenovatele. Vzpomeňme si na něj, protože směřování k podstatnému nás sblíží se všemi lidmi v duchu a v pravdě – jen s tím rozdílem, že my, kteří jsme víru dostali, jsme větší dlužníci před celým ostatním stvořením.“

A dodejme, že spisovatel Jiří Gruša jednou v exilu řekl: „Nederme se tolik z katakomb, na jejichž tmě jsme byli věru až neosvícensky zvyklí. Ona je často světem pravým. A neplačme ovšem, když nás předhazují.“

Žehnají Vám P. Tomáš Holý a P. Vladimír Vojtěch Záleský

VELIKONOČNÍ PROGRAM VE FARNOSTI ŽDÁR NAD SÁZAVOU I. PŘI KOSTELE SVATÉHO PROKOPA

Slavnosti a mše pro nemocné v postní době:

- Pondělí 19. března, slavnost sv. Josefa: 8:00 a 18:00
- Pondělí 26. března, slavnost Zvěstování Páně: 8:00 a 18:00
- Sobota 14. dubna: 18:00 Mše svatá s udělováním svátosti pomazání nemocných

Pobožnosti křížové cesty:

- Každý pátek: 17:30
- Každou neděli: 14:30

Předvelikonoční svatá zpověď:

- Čtvrtek 29. března: 16:00 – 18:00
- Pátek 30. března: 16:00 – 18:00
- Sobota 31. března před Květnou nedělí: 16:00 – 18:00
- Pondělí Svatého týdne 2. dubna: 10:00 – 12:00, 14:00 – 19:00, více zpovědníků
- Úterý Svatého týdne 3. dubna: 8:00 – 10:00
- Středa Svatého týdne 4. dubna: 8:00 – 10:00

Mše svaté ve Svatém týdnu:

Květná neděle 1. dubna: 7:30, 10:30 a 18:00

Pondělí, úterý a středa Svatého týdne: 8:00

Velikonoční triduum:

Zelený čtvrtek 5. dubna, památka Večeře Páně:

18:00 mše svatá, do 21:00 adorace

Velký pátek 6. dubna, památka Umučení Páně (den přísného postu):

Dnes se neslaví mše svatá.

Kostel bude otevřen od 7:00 do 21:00 k adoraci.

10:00 křížová cesta pro děti, 14:00 křížová cesta, 15:00 velkopáteční obřady.

Bílá sobota 7. dubna: Dnes se neslaví mše svatá.

Kostel bude otevřen od 7:00 do 21:00 k adoraci.

Velikonoční vigilie: 20:00

Neděle 8. dubna, Slavnost Zmrtvýchvstání Páně: 7:30, 10:30 a 18:00

Pondělí velikonoční 9. dubna: 7:30, 10:30. Večerní mše svatá dnes není.

Od úterý 10. dubna v oktávu velikonočním a následně je pořad mší svatých běžný.

VELIKONOČNÍ PROGRAM VE FARNOSTI ŽĎÁR NAD SÁZAVOU II. PŘI KOSTELE NANEBEVZETÍ PANNY MARIE

Slavnosti v postní době:

- Pondělí 19. března, slavnost sv. Josefa: 17:15
- Pondělí 26. března, slavnost Zvěstování Páně: 17:15

Pobožnosti křížové cesty:

- Každý pátek: 16:45
- Každou neděli: 14:00

Předvelikonoční svatá zpověď:

- Květná neděle 1. dubna, zpovědní den: 15:00 – 17:00

Velikonoční triduum:

Zelený čtvrtek 5. dubna, památka Večeře Páně:

17:00 mše svatá

Velký pátek 6. dubna, památka Umučení Páně (den přísného postu):

Dnes se neslaví mše svatá.

16:00 křížová cesta

17:00 velkopáteční obřady

Bílá sobota 7. dubna:

Dnes se neslaví mše svatá.

Velikonoční vigilie: 22:00 (s udělováním křtu dospělým)

Neděle 8. dubna, Slavnost Zmrtvýchvstání Páně:

9:05 mše svatá s žehnáním pokrmů (doprovází chrámový sbor FONS)

Pondělí velikonoční 9. dubna: 9:05 mše svatá

---

*Absorta est mors in victoria.
Smrt je pohlcena vítězstvím.
(1 Kor 15,54)*

Přehled pravidelných akcí v obou farnostech

Sobotní vzdělávání ve víře

Pokračujeme **každou sobotu** večer v **kostele sv. Prokopa v 19:00** v probírání základů naší víry podle nového Kompendia katechismu katolické církve. Katechezy jsou otevřeny pro všechny zájemce o prohloubení znalostí katolické nauky.

Biblické hodiny

Biblické hodiny probíhají v **křížové chodbě na faře v klášteře**. Malé společenství se schází již třetím rokem, abychom se učili na stránkách Písma svatého lépe rozumět Boží řeči. Setkání je jednou za měsíc (většinou **poslední sobotu v měsíci**) v **19:00** hodin. Letos probíráme starozákonní knihu Jozue, úvod do knih „malých proroků“ a meditujeme nad evangeliem následující neděle. Nejbližší termíny: 31. března (sobota před Květnou nedělí), 28. dubna a 2. června.

Modlitby matek

S pomoci Boží a pod laskavým pohledem svaté paní Zdislavy se začalo od ledna 2007 scházet v klášterské farnosti modlitební společenství „Modlitby matek“.

Hnutí Modlitby matek bylo založeno v Anglii v roce 1995 a jeho zakladatelkami byly dvě maminky – v té době již také babičky – Veronika a Sandra. Vzniklo jako odpověď na obavy o děti vystavené mnoha nebezpečím současného světa. Za dobu své existence se rozšířilo do 85 zemí světa!

Spiritualita hnutí je velice prostá a je založena na odevzdanosti a důvěře v Boží vůli a vytrvalé modlitbě za děti. Průvodcem modlitebních setkání je brožurka Modlitby matek. Při každém setkání je prostor pro vzývání Ducha Svatého, pro modlitbu díky i chval, pro přimluy a prosby, pro rozjímání nad Písmem svatým. Vrcholem setkání je však symbolické odevzdání našich dětí do Božích rukou.

Scházíme se **každou třetí sobotu v 17:00 hodin v křížové chodbě na faře v klášteře**. Naše společenství je otevřené a jsou zvány všechny maminky a babičky, které cítí potřebu modlit se za svoje děti či vnoučata. *MUDr. Romana Bělohávková*

Klášter v běhu dějin

Přednáškový cyklus Klášter v běhu dějin jsme letos zařadili až na dobu velikonoční – především proto, aby se přednášky nekryly s pobožnostmi křížové cesty a s nácvikem žďárských pašijí, které chceme všemožně podpořit. Přednášky v **křížové chodbě na faře v klášteře** budou probíhat odpoledne v **neděli 22. dubna** a v **neděli 29. dubna**. Jedním z hostů bude pan profesor Jan Royt z Karlovy univerzity (ikonografie žďárského kláštera). Další téma bude mít pan hrabě MVDr. Radoslav Kinský s chotí Tamarou (život české farnosti v exilu). Malé překvapení – po každé přednášce bude exkurze na vybrané místo kláštera.

Kalendář akcí na jaro, léto a podzim 2007

17. března 2007, kostel svatého Prokopa

Postní rekolekce

Postní rekolekci farnosti svatého Prokopa povede P. Pavel Klimovič, SDB.

20. – 29. března 2007, Izrael

Pout' žďárského děkanství do Svaté země

Byl to takový pokus – na začátku jsme netušili jaká bude odezva – a byla veliká. Na pout' s námi (dá-li Pán) odletí 110 poutníků z celého žďárského děkanství i ze vzdálenějších míst. Nejvíce jich je ze Žďáru nad Sázavou (40 poutníků), potom z Nového Města na Moravě (12 osob), z Blanska (10 osob), z Jam (6 osob), z Herálce (4), z Nového Veselí (3), z Obyčtova (3) a z Velké Losenice (3).

Odlétáme z Bratislavy ráno 20. března. Autobusy pojednou tři – jeden bude odjíždět ze žďárského náměstí (u kašny). Druhý z kláštera a třetí z Brna od hlavního nádraží. Z pouti do Izraele bychom se měli vrátit ve čtvrtek 29. března pozdě večer.

31. března 2007, 8:30 – 16:00 hodin, Brno – Petrov

Diecézní setkání mládeže s otcem biskupem

Sobota před Květnou nedělí patří každoročně mladým. Otec biskup zve i letos mládež na setkání do svého hlavního náčelnického stanu – do katedrály svatých Petra a Pavla do Brna. Navíc je letos „Rok diecéze“, takže o důvod víc. Kolorit tohoto dne už mnozí znáte: spousty mládeže z různých stran jižní Moravy, vyvalení novináři i městská policie, přednášky ušité na míru, dobrá

muzika (že by nějaká žďárská schola?), horké párky na Dómském náměstí... Nechme se překvapit, to hlavní přece jen neznáme – totiž jak to všechno bude letos. Vlak ze Žďáru nad Sázavou odjíždí v 6:45, a kdybys zaspal, tak ještě v 7:45.

9. dubna 2007, 13:00 hodin, řeka Loučka nebo Rokytná

XIII. jarní voda 2007

Protože jaro už proběhlo začátkem letošního ledna, nevíme ještě, jak to bude se stavem vody na moravských tocích. Jisté je toto: jarní vodu plánujeme jako v předchozích dvanácti letech na Velikonoční pondělí (9. dubna) a vyplouváme ve 13:00! Jenom zatím nevíme odkud – buďto budeme pozorovat ledňáčky na řece Loučce nebo skorce na řece Rokytné. Informace dáme včas vědět všem zájemcům o plavbu. Jen pro zajímavost – jedním z účastníků, který má na svém pádle nejvíce vrypů, je otec Jiří Kaňa z Blanska – šplouchal se s námi již desetkrát a neodradil ho ani sníh na břehu, ani málo či moc vody v korytě.

---

20. dubna 2007, 19:00 hodin, Městské divadlo Žďár nad Sázavou

Večer pro Afriku

Když se bosí karmelitáni vrátili v roce 2003 po řádění rebelů zpátky na svou misií ve městě Bozoum, našli celý dům vyrabovaný. Co šlo odnést, vzbouřenci odnesli, co odnést nešlo, to zničili. Z díla, které misionáři budovali roky, nezbylo nic.

Rebelové tehdy postupovali od východu země, zprávy o jejich postupu se misionáři a další humanitární pracovníci snažili předávat prostřednictvím vysílaček. Dokud to šlo, zůstávali misionáři na misií. Když dostali zprávu, že už jsou povstalci nedaleko, museli město opustit. Ještě v noci odvezli auta hluboko do opuštěné buše, aby je řádicí revolucionáři nenašli, a sami utíkali pěšky tmou co

nejdál na západ. Až po několika dnech se mohli vrátit zpět a začít všechno budovat od začátku. Mnoho jiných mezinárodních humanitárních organizací se do země už nikdy nevrátilo. Poté co jim rebelové zpusťovali domy, se rozhodli ze země nadobro odejít.

Město Bozoum leží v severozápadní části Středoafričké republiky. Je to země větší než Francie, ale má jen čtyři miliony obyvatel. Nemá velké nerostné bohatství ani příliš rozvinutý průmysl. Neleží u moře a nemá ani jiné atrakce, které by přitáhly západní turisty. Patří mezi dvacet nejhudších zemí světa.

V této zapomenuté zemi v srdci Afriky působí řád bosých karmelitánů víc než třicet let. Minulý rok založili pátou misijní stanicí. Zřizují školy, zdravotní střediska, staví studny... Od jara 2006 začala s misionáři řádu karmelitánů spolupracovat nově založená obecně prospěšná společnost Siriri. Snaží se podporovat činnost, která už funguje, a snaží se využít zkušeností lidí, kteří zemi velmi dobře znají.

O Středoafričké republice a jejích obyvatelích, o činnosti misionářů a společnosti Siriri se můžete dozvědět více během Večera pro Afriku, který se koná 20. dubna 2007 od 19:00 hodin v Městském divadle ve Žďáře nad Sázavou, kam jste srdečně zváni. Večer se koná ve spolupráci s Evropskou akademií pro demokracii.

13. května 2007, kostel svatého Jana Nepomuckého

Pout' ke svatému Janu Nepomuckému na Zelené hoře

Poutní rok zahajuje tradičně hlavní pout' ke svatému Janu Nepomuckému na Zelené hoře. První poutní mše svatá bude v sobotu 12. května 2007 v 17:00. V neděli 13. května bude pořad bohoslužeb tak jak jsme zvyklí z předchozích let: v 6:00; 7:30; 9:00; 10:30 a ve 14:30. Poutní mše svatá bude také v hlavní den svátku 16. května (středa) v 17:15.

---

20. května 2007, 9:05 hodin, bazilika Nanebevzetí Panny Marie

První svaté přijímání v klášterské farnosti

Je jich letos jako apoštolů – 12 – a klášterským farníkům se představili již v únoru. K prvnímu svatému přijímání přistoupí, dá-li Pán, v neděli 20. května při mši svaté v 9:05 hodin. Bude to slavný den, večer jim přijede zazpívat dokonce Sbor moravských učitelů.

26. – 27. května 2007, bazilika Nanebevzetí Panny Marie

P. Elias Vella – duchovní obnova farnosti

Představovat P. Eliase Vellu už není nutné, přijede již po páté. Není ani okoukaný ani oposlouchaný; kdo žije s Bohem, má vždy co říci. I letos tedy bude mluvit s mocí a s láskou. Farní duchovní obnova s otcem Eliášem Vellou, exorcistou a řeholním knězem z Malty, bude probíhat o víkendy 26. a 27. května, tedy v nejlepším možném termínu, na slavnost Seslání Ducha svatého. Pozvaný je každý, přijet mohou i lidé z okolních farností.

3. června 2007, 10:30 hodin, hřbitovní kostel Nejsvětější Trojice

Žehnání zvonů pro kostelík Nejsvětější Trojice

Na slavnost Nejsvětější Trojice v neděli 3. června 2007 při mši svaté v 10:30 hodin požehná generální vikář brněnské diecéze Mons. Jiří Mikulášek dva nové zvony pro hřbitovní kostel Nejsvětější Trojice. Zvony zhotoví umělec světového formátu Otmar Oliva z Velehradu ve spolupráci se zvonařem Josefem Tkadlecem z Halenkova.

Červen 2007, Žďár nad Sázavou

Žďár již 400 let městem

Olomoucký biskup František kardinál Dietrichštejn (1570 – 1636) povýšil městyš Žďár před 400 roky na město. Současně je nadal mnoha výsadami, obsaženými v dochované listině. Měl jenom jedno osobní přání,

totiž aby se místní konšelé každoročně jednou při mši svaté pomodlili za spásu jeho duše. Obraz kardinálův se dostal ze Staré radnice během let až do expozice baroka v konventním křídle kláštera, a protože jeho odkaz nepřipomíná ani název té nejzastrčenější žďárské uličky, natožpak náměstí, zbývá pouze drobná zašifrovaná připomínka nepřímá; dietrichštejnská část pole ve stylizovaném znaku města na průčelí Staré radnice.

Kníže František Dietrichštejn byl nesporně mužem evropského formátu, který ve svých kvalitách zosobňoval oddanost církvi jako kardinál, poctivou zbožnost přijaté biskupské služby a vazalskou věrnost knížete svému českému králi jako lennímu pánu. Ani jednomu z těchto poslání se nezpronevěřil, ale za každých okolností svého dramatického života se vždy snažil věrně dostát svým závazkům. Nebyl, jak už to bývá pravidlem, příliš populární, protože to, co vyžadoval po sobě jako samozřejmost, vyžadoval v odpovídající míře s laskavým, ale nekompromisním důrazem i po svých poddaných, kteří mu byli svěřeni. Byl známý nejen jako nadmíru vytrvalý pracovník asketického života, ale i jako milovník umění i muž velkého sociálního citění a politického rozhledu. Se Žďárem ho pojil vztah lenního pána ke klášteru i městu i vztah biskupa tehdejší diecéze olomoucké.

V sobotu 9. června bude v kostele svatého Prokopa sloužena bohoslužba za živé i zemřelé občany města. Čas bude ještě upřesněn. V neděli 10. června při mši svaté v 10:30 bude v kostele svatého Prokopa zpívat host našeho města i farnosti, chrámový sbor ze Sommacampagna (Itálie).

17. června 2007, 10:30 hodin, kostel svatého Prokopa

První svaté přijímání ve farnosti svatého Prokopa

Děti farnosti svatého Prokopa přistoupí k prvnímu svatému přijímání v neděli 17. června 2007 při mši svaté v 10:30 hodin. Nejen rodičům a prarodičům, ale i ostatním farníkům děkujeme za modlitby za naše děti.

23. – 24. června 2007, Počítky

600 let od první zmínky o obci Počítky

První určitou zprávu o obci Počítky nacházíme v urbářích žďárského kláštera z roku 1407. Tehdy zde bylo 13 drobných hospodářských celků o rozloze asi 2 lánů. V 17. století se začaly stavět chalupy bez pozemků, v roce 1840 zde žilo 311 obyvatel, z toho 307 katolíků a 4 evangelíci. V témže roce postavili místní obyvatelé na návsi zvoníčku, která byla v roce 1870 přestavěna na kapličku, ta v roce 1892 shořela a byla znovu postavena.

V první světové válce schovali lidé z Počítok zvon z kapličky ve stodole u pana Hájka a v roce 1919 na Bílou sobotu znovu zazněl. V druhé světové válce však tento zvon odvezli Němci. V roce 1946 byl zavěšen nový zvon a v roce 2000 se ze sbírky občanů koupil a zavěsil druhý zvon, oba jsou na elektrický pohon. Za působnosti otce Ervína se zde začala slavit pout' Navštívení Panny Marie.

Ve dnech 23. a 24. června 2007 oslavíme 600 let od první zmínky o obci setkáním rodáků.

Sobota 23. června 2007:

Od 13:00 sportovní a kulturní odpoledne pro děti a večer taneční zábava.

Neděle 24. června 2007:

Ve 12:30 mše svatá u kapličky, následně žehnání pamětní desky před OÚ a kulturní program na hřišti.

---

30. června – 1. července 2007, farnost svatého Prokopa

Svatoprokopská poutní slavnost

Sobotní mše svatá 30. června bude již v 17:00 hodin. Po ní se jako každoročně uskuteční setkání farníků při hudbě na farním dvoře. Pořad nedělních mší svatých je obvyklý (v 7:30, 10:30 a 18:00 hodin), odpoledne ve 13:30 hodin následuje požeňání a od 14:00 hodin přátelské posezení farníků na dvoře fary, ke kterému jste srdečně všichni zváni.

8. – 12. července 2007, Beskydy

Letní puťák – Beskydy

S ročním odstupem chceme znovu pochválit klášterské dorostence i starší žáky za hrdinské putování po Jizerkách. Je třeba přispěchat s novým pozváním: Letošní „puťák“ bude v Beskydech, odjíždět budeme pravděpodobně v neděli 8. července odpoledne a návrat plánujeme ve čtvrtek 12. července 2007. Jak se dá potmě postavit stan v rekordním čase při náletu mračna komárů, jak chutnají sušenky s rybičkami v tomatě nebo jak se chová noha v nevyšlapaných pohorkách – to prostě doma nikdy nezjistíš. Tak pojed' s námi!

13. – 19. srpna 2007, Tábor

Pozvání pro mladé – celostátní setkání mládeže „Tábor 2007“

Velehrad – Svatá Hora – Žďár nad Sázavou: To jsou místa spojená s celostátním setkáním mládeže v uplynulých letech. K těmto místům přibude letos jihočeské okresní město Tábor. Právě tam se připravuje letošní setkání mladých křesťanů. Kdy to má vypuknout? Prý v pondělí 13. srpna!!! Kdo už

je přihlášen? Všechna diecézní centra mládeže, účinkující, členové týmu a také všichni čeští a moravští biskupové – takže teď jsi na řadě Ty! Vůbec neváhej a jed'. Celý týden od 3. do 19. srpna bude mimořádný čas plný setkání, zážitků a podnětů k zamyšlení i k radosti. Centrálním místem budou Klokoty u Tábora – barokní poutní místo, kterému se říká „Malá Svatá Hora“.

Toto neobyčejně půvabné místo leží přímo na skále nad údolím řeky Lužnice. Ambity provoněné divokými růžemi, zázračná studánka Panny Marie a kolem nádherné lesy – dějiště našich klukovských lumpáren: Vlčí důl, kde jsme předstírali učení na maturitu a taky jeden kněžský hrob otce Aloise, který nás měl vždycky rád. Prožil jsem tam krásných 13 let svého života!

Doufám, že brzy budete mít své vlastní krásné zážitky a vzpomínky... Zvu Vás, mladé z obou našich žďárských farností, jménem svým i jménem otce Tomáše na letošní Celostátní setkání mládeže. Rádi Vám poskytneme další informace, přihlášky a snad i něco k tomu.

P. Vladimír Šagi Záleský

---

18. – 19. srpna 2007, bazilika Nanebevzetí Panny Marie

Klásterská pouť při slavnosti Nanebevzetí Panny Marie

Letošní pouť v konventním kostele Nanebevzetí Panny Marie oslavíme v sobotu a neděli 18. a 19. srpna. V sobotu bude při večerní mši svaté žehnání květin a bylin. Následovat bude farní večer. V neděli bude hlavní mše svatá v 9:05, odpoledne bude Te Deum a mariánské zpívané nešpory od Petra Ebena (farní sbor Fons).

1. září 2007, areál zámku Dr. Radoslava Kinského

IV. diecézní pouť rodin

IV. diecézní pouť rodin s otcem biskupem Vojtěchem bude v sobotu 1. září – to už jsme všichni slyšeli v pastýřském listě. Jen dodáváme, že po celý den bude připraveno mnoho aktivit kulturních, sportovních i naučných – ale především duchovních možností prožít skutečnou obnovu. Na poutní program bude navazovat „Klásterská noc“ od 17:00 do pozdních nočních hodin.

Přehled poutí 2007

Místo	Datum	Pouť	Mše svatá
Zelená hora	Ne 13. 5. 2007	Sv. Jan Nepomucký	So 17:00, Ne 6:00, 7:30, 9:00, 10:30, 14:30
Zelená hora	So 19. 5. 2007	IV. pouť motorkářů	10:00 (bohoslužba slova)
Počátky	Ne 27. 5. 2007	Navštívení Panny Marie	11:30
Žďár – Nejsv. Trojice	Ne 3. 6. 2007	Nejsvětější Trojice	10:30
Česká Mez – Babín	Ne 3. 6. 2007	Nejsvětější Trojice	15:00
Stržanov	Ne 17. 6. 2007	Sv. Antonín	15:00
Žďár – město	Ne 1. 7. 2007	Sv. Prokop	7:30, 10:30, 18:00
Dolní Hamry	Čt 5. 7. 2007	Sv. Cyril a Metoděj	10:00
Vysoké	Ne 15. 7. 2007	Panna Marie Karmelská	11:30
Cikháj	Ne 29. 7. 2007	Sv. Anna	15:00
Mělkovice	Ne 29. 7. 2007	Sv. Anna	11:30
Žďár – klášter	Ne 19. 8. 2007	Nanebevzetí Panny Marie	9:05
Žďár – klášter	So 1. 9. 2007	IV. diecézní pouť rodin	10:00
Polnička	Ne 2. 9. 2007	Sv. Anděl strážní	15:00
Radonín	Ne 9. 9. 2007	Narození Panny Marie	11:30
Hamry – Najdek	Ne 16. 9. 2007	Panna Marie Bolestná	11:30
Světnov	Ne 30. 9. 2007	Sv. Václav	15:00
Brno	So 13. 10. 2007	Děkanská pouť	Bude upřesněno

Ze života farností

Brněnská diecéze má 230 let

K výročí brněnské diecéze jsme se rozepsali již ve Vánočním zpravodaji 2006. Nyní toto výročí připomínáme úryvky z pastýřského listu otce biskupa Vojtěcha, kterým vyhlásil Rok diecéze, a krátkým pozváním otce děkana Jana Daňka. Množství zajímavých informací naleznete na webu brněnského biskupství (www.biskupstvi.cz/rokdieceze/).

Pastýřský list otce biskupa Vojtěcha k roku diecéze 2007

(Podstatný výtah obsahuje pasáže věnované roku diecéze)

Milé sestry, milí bratři,

(...) Rok 2007, do něhož vstupujeme, vyhláši jako Rok diecéze a přeji si, abychom ho všichni prožívali ve vzájemném spojení a spolupráci, a tak objevili jednak společenství „místní církve“, jak je také diecéze oficiálně nazývána, a jednak vztah k ostatním „místním církvím“, kterých je v naší zemi osm a ve světě přes 2700.

Důvodem, proč se právě letos budeme zabývat naší brněnskou diecézí, je 230. výročí jejího založení. Stalo se tak 5. prosince 1777, kdy papež Pius VI. na žádost císařovny Marie Terezie vydal bulu, kterou povýšil olomoucké biskupství na arcibiskupství. Jejím záměrem bylo vytvořit na území Moravy a Slezska dvě nová, tzv. sufragánní biskupství, a to v Brně a v Opavě. Tento úmysl se tehdy podařilo realizovat jen částečně – brněnská diecéze založena byla, ostravsko-opavská diecéze čekala na své založení více než 200 let. K jejímu zřízení došlo až roku 1996.

V době svého vzniku měla naše diecéze 151 farností a 27 tzv. lokálií rozdělených do 18 děkanátů. Dnes má 450 farností ve 20 děkanátech Na území diecéze také působilo a působí mnoho ženských a mužských společenství, žijících nejrušnějšími formami zasvěceného života. (...) Dá se jednoduše říci, že diecéze je území, na němž žijeme své povolání Bohem. Ve vzájemné lásce a pomoci máme vytvářet rodinu, v níž se všichni lidé dobré vůle cítí milováni a přijímáni. Rodinu, která žije ke slávě Boží.

Jaké jsou cíle Roku diecéze? Především se nově podívat na minulost, přítomnost i budoucnost, a to každého z nás jako jednotlivce i celého společenství. V tomto pohledu potom můžeme objevit a poznat kořeny, z nichž vyrůstáme.

Máme se seznámit s osobami a událostmi, které se nám mohou stát novou inspirací k tomu,

- abychom pocítili sounáležitost danou Kristem,
- abychom uviděli, čím všim jsme byli obdarováni a děkovali za to Bohu,
- abychom o sobě navzájem více věděli a mohli přes zakotvení ve své farnosti překračovat její hranice,
- abychom poznali chod diecéze a seznámili se s tím, co nabízí k podpoře života farnosti i rodin, čím slouží v mnoha dalších oblastech našeho života a co nabízí ke vzdělávání,
- abychom přijali svůj díl odpovědnosti za Boží království a nebáli se budoucnosti.

Všechno, co se bude v letošním roce v tomto směru dít, má sloužit k tomu, abychom se více stali velkou rodinou, která i přes fyzickou vzdálenost našich domovů má k sobě blízko. (...)

Rád vás všechny zvu na poutě do katedrály, kde se můžeme setkat a kde můžete za splnění obvyklých podmínek obdržet plnomocné odpustky. Kromě děkanských poutí proběhne v katedrále 30. června hlavní pout' ke kořenům diecéze – k patronům svatým Petru a Pavlovi, 5. července pout' ke kořenům víry v Mikulčicích a 1. září další ročník Diecézní poutě rodin ve Žďáru nad Sázavou.

Vaše zástupce zvu k účasti na konferenci „Diecéze – živý organismus?“ či ve vědomostní soutěži o diecézi, i na řadu ostatních akcí, které jsou spolu s vašimi otci děkany naplánovány.

Byl bych rád, kdybychom se i s nemocnými spojili v modlitbě za diecézi... Rok diecéze bude zakončen 1. prosince 2007 děkovnou bohoslužbou v katedrále na Petrově, kterou na znamení blízkého vztahu s olomouckou arcidiecézí budeme slavit s moravským metropolitou arcibiskupem Janem Graubnerem.

Milé sestry a bratři, proč je vlastně tento Rok diecéze vyhlašován? – Ne proto, abychom mohli uskutečnit plánované akce, ale aby nás jejich prožití přivedlo blíž ke Kristu a jeho království, tedy i k sobě navzájem. – Abychom bylo obnoveni Duchem Svatým a jako nevěsta spolu s ním volali „Přijď!“ – Abychom byli křesťany nejen podle jména, ale i ve svém smýšlení a jednání.

Věřím, že budeme-li otevřeni vedení Božího Ducha, budeme v Roce diecéze obdarováni a přinese nám povzbuzení. K tomu vám na přímlyvu Panny Marie, svatých apoštolů Petra a Pavla a všech ostatních patronů naší diecéze žehnám.

Váš biskup Vojtěch

Pozvání otce děkana k prožívání Roku diecéze

Milí bratři a sestry žďárských farností. Na začátku svatopostní doby vám všem přeji hodně odvahy a rozhodnosti prožít tento čas milosti s co největším užitekem pro váš osobní duchovní život. Posláním našeho křesťanského života je stále růst k duchovní podobě a kráse s Kristem.

Obracím se na vás v tomto roce výročí naší brněnské diecéze také s prosbou, abychom podpořili některé připravované akce. Všechna děkanství pořádají své děkanské poutě do Brna do katedrály, kde bude setkání s otcem biskupem a další program. Zvu vás na pouť našeho děkanství žďárského, která se uskuteční dne 13. října 2007. Budeme ji

konat spolu s děkanstvím velkomeziříčským a bude probíhat formou „Nový Jeruzalém“. Ve farnostech se při příležitosti Roku diecéze rozbíhají první kola výtvarné a vědomostní soutěže dětí. Vítězové se pak zúčastní děkanského kola a následně diecézního.

A ještě bych vás chtěl všechny poprosit o vaši trpělivost a shovívavost s naší kněžskou pastorační prací pro vás a vaše farnosti. Jistě registrujete, jak nám začínají umírat staří kněží a fary jsou prázdné. Ostatním přibývá práce a především té zátěže psychické. Jako děkan někdy vnímám, jak někteří z lidu Božího mají více než kritické postoje, co by měl farář dělat, co nedělat, co zanedbává, zda si nenárokuje příliš času pro sebe atd. Byl bych moc rád, kdyby si ti „teologicky chytří“ uvědomili, že každý kněz dostal od Boha své vlastní charisma. Jeden je skvělý na mládež, jiný umí oslovit širší spektrum lidu, jiný je zase dobrý organizátor, někdo se umí výborně vyjádřit a oslovit. A někdo je třeba jen obyčejný služebník. Proto nikdo nemá poměřovat a posuzovat práci kněží a srovnávat je s jinými. Ten dělá to, ten náš to nedělá a podobně. Bůh nám dává kněze takové, jaké si sám vybral a jak je vybavil dary. Všichni bychom vůči sobě měli být pokorní a v lásce se navzájem snášet. O to vás prosím, když se nám začíná všem komplikovat služba, abychom se k sobě chovali křesťansky.

Váš děkan, otec Jan Daněk

Modlitba za diecézi

Všemohoucí Bože, děkujeme ti za všechny dary a milosti, kterými jsi zahrnul nás i předcházející generace naší diecéze. Prosíme tě, pomáhej nám, ať v rozdílnosti našich služeb zůstaneme věrní svému poslání stávat se uprostřed dnešní společnosti znamením a darem tvé lásky. Dej, ať jsme pevně spojeni s Kristem a navzájem mezi sebou, aby tě skrze nás ostatní poznávali – jako Otce a záruku naplnění smyslu života. Na přímluvu Panny Marie, Matky církve, patronů svatého Petra a Pavla i všech dalších světic a světců spojených s brněnskou diecézí i s celou církví o to prosíme skrze Krista, našeho Pána.

Amen.

Smyslem žďárských pašijí je evangelizace

V letošním roce se organizátoři pustili do příprav dalšího ročníku pašijové hry, který můžeme považovat za jubilejní. Kdyby se uskutečnily i poslední dva ročníky, které byly kvůli nepřízní počasí nahrazeny

jiným programem, byl by totiž nadcházející ročník už desátým v pořadí. Umoudří-li se po dvou letech nevyzpytatelné jarní počasí, budou pašije odehrány 3. dubna 2007.

Živý betlém ve Žďáře zdomácněl hned v porevolučním období plném entuziasmu. Po několika letech k němu přibyla ještě pašijová hra. Jak se tehdy všechno seběhlo? Při hodnocení vánoční hry v roce 1997 přednesl myšlenku sehrát pašije na volném prostranství v přírodě otec Ervín Jansa. Nápad se ujal, a když se našlo i vhodné místo na kopečkách u Sázavy, hrálo se už následující rok. Pašijová hra o životě, smrti a slavném vzkříšení Ježíše Krista s názvem „Co se stalo s Ježíšem?“ se poprvé odehrála 7. dubna 1998. Z představení se stala tradice, která přitahuje pozornost médií a davy diváků z blízka i z daleka. Je jednou z nejnavštěvovanějších akcí ve Žďáře, která každoročně přitáhne pod kopečky tisíce diváků. Díky regionálnímu tisku a televizním zpravodajským šotům se pak o události dozvídají další tisíce lidí po celé zemi.

„Prvotním cílem pašijových her je evangelizace. Ukázat věřícím, nevěřícím i hledajícím příběh Ježíše Nazaretského,“ říkal otec Ervín ještě v době svého působení v naší farnosti. Žďárské ztvárnění není pašijemi v pravém slova smyslu, protože jde o zobrazení delšího úseku Kristova života, včetně kázání a uzdravování. Do hry jsou diváci vtaženi burcujícím vystoupením Jana Křtitele, „pravé pašije“ začínají až událostmi kolem poslední večeře.

Příprava hodinového představení stojí hodně času i úsilí. Nic z toho by se nemohlo uskutečnit bez velkého úsilí a ochotné pomoci mnoha lidí. Hlasové nahrávky, výběr hudby, ozvučení, osvětlení, kulisy, stále dokonalejší kostýmy, nábor a dirigování více než dvou set herců. Těmi jsou především farníci obou žďárských farností, část se rekrutuje z řad studentů Biskupského gymnázia a Střední školy gastronomické Adolpha Kolpinga (dříve SOU AK). Jen těžko by bylo možné hru realizovat bez výrazné pomoci Kolpingova díla ČR, které zabezpečuje technické a organizační záležitosti. Vedle farních poutí jsou pašije bez nadsázky jedním z vrcholů v životě žďárských farností.

Největším nepřítelem organizátorů je počasí. Kvůli němu se nemohly odehrát poslední dva ročníky, několik dalších bylo dlouho na hraně. Třeba v roce 2002 montování lešenářské konstrukce pro kulisy zdržela sněhová vánice a až v úterý padlo rozhodnutí, že se večer bude přece jen hrát.

Co se nemění?

Hrát se bude opět ve Svatém týdnu – v úterý po Květné neděli. Stejně je i místo – dětský areál na Libušině. A stejný je i průběh. Před Květnou nedělí vyrostou na kopečcích jeruzalémské hradby, vysoké chrámové sloupořadí a dominantní Pilátův palác. Pár zkoušek, generálka, premiéra. Chybičky se při vystoupení najdou vždycky. Otec Ervín ale při hodnocení hry obvykle nezapomínal zmínit, že účinkující svoji roli čím dál víc vnitřně prožívají. „Vaše nasazení a opravdovost umocnily jejich prožitky (=události Kristova života), jejich prožitek byl vaším prožitkem a jejich radost byla vaší radostí,“ napsal z Lomnice zakladatel žďárských pašijí v „epištole žďárským“, ve které vyzval i ke vzpomínce na ty herce, které už Pán povolal k sobě.

I když už pořadatelé několikrát dostali nabídku na hostování a zájezdy, nepřijali ji. Popřeli by hlavní zásadu – hrát jen jednou a zadarmo. Pořádání představení s sebou nese určité náklady, ale o vybírání vstupného, byť třeba dobrovolného, se vůbec neuvažuje, protože by se to neslučovalo s hlavním smyslem pašijí. I v tom zůstávají žďárské pašije originální.

Co se chystá nového?

Ústřední roli Ježíše Nazaretského si kromě Martina Dobrovolného zahrál i salesián Pavel Pešata (v letech 1999 a 2000). Pokud bude truhlářský mistr zdravý, ke změně určitě nedojde. Je ale pravděpodobné, že letos dojde ke změnám v obsazení některých rolí v rámci snah o oživení celé hry. Všechno hlavní už je vyjádřené, proto se jen doladují detaily.

Už se také těšíte na ten elektrizující zážitek, kdy diváci neutuchajícím bouřlivým potleskem děkují všem účinkujícím a organizátorům? „Je naše křesťanská zodpovědnost, abychom nemysleli jen na sebe, ale byli darem pro druhé a dokázali ukázat na toho, který se pro nás narodil, zemřel a povstal k životu – na Ježíše Krista,“ napsal otec Ervín a vyzval, abychom se vrátili k prvotnímu nadšení a zápalu, se kterým jsme v roce 1998 začínali. I žďárské pašije jsou možností, jak se dobře připravit na největší křesťanské svátky a předávat Kristovo poselství. *Jiří Bárta*

Přehled zkoušek na pašijovou hru 2007				
11., 18. a 25. 3.	neděle	15:30	zkouška	kopec
30. března	pátek	17:00	zkouška	kopec
31. března	sobota		stavba kulis	kopec
1. dubna	neděle	15:30	1. generálka	kopec
		19:00	2. generálka	kopec
2. dubna	pondělí	15:00	stavba tribuny	kopec
3. dubna	úterý	20:00	produkce	kopec

Máme ve Žďáře nad Sázavou baziliku?

Touto mírně provokativní otázkou bych rád krátce pojednal o pojmu „bazilika“. Tu a tam toto označení chrámu zaslechneme a věřím, že budeme mít důvod si na tento pojem přivyknout...

Slovo „bazilika“ původně označovalo ve starém Římě antickou civilní stavbu. Později se název začal užívat pro určitý stavební typ křesťanských chrámů. Bazilika je stavba o třech až pěti lodích oddělených sloupy nebo pilíři s převýšením hlavní lodi, která je osvětlena přímým světlem. Je tedy třeba rozlišit stavební pojem „bazilika“ a tentýž výraz jako titul významného křesťanského chrámu. Takové povýšení kostela na baziliku vyjadřuje zvláštní propojení s papežem a z toho důvodu je portál chrámu označen papežským znakem.

Hlavní římské baziliky (tzv. baziliky maior – větší) jsou nejčastějším cílem římských poutníků a zřejmě mnohý z nás by je z paměti vyjmenoval: chrám svatého Petra ve Vatikánu, San Giovanni in Laterano, Santa Maria Maggiore a Svatý Pavel za hradbami. Jediná bazilika maior mimo Řím je chrám svatého Františka v Assisi. Baziliky minor (menší) jsou rozsety po celém světě a titul nám připomíná, že chrám hrál významnou roli v minulosti i v současnosti. V naší brněnské diecézi jsou dvě baziliky minor: bazilika Nanebevzetí Panny Marie na Starém Brně (tam je uctíván známý obraz „Černé Madony“ – Panny Marie Svatotomské) a bazilika svatého Prokopa v Třebíči. Před časem bylo žádáno také o povýšení poutního chrámu Jména Panny Marie ve Křtinách – k povýšení však dosud nedošlo, především kvůli nedokončené liturgické úpravě bohoslužebného prostoru. O povýšení bývalého konventního, nyní farního chrámu Nanebevzetí Panny Marie a svatého Mikuláše ve Žďáře nad Sázavou na baziliku minor jsme požádali brněnského biskupa dne 10. ledna 2005. Otec biskup nás povzbudil, abychom podnikali další kroky pro uskutečnění a připravili žádost k podání do Říma. I zde však zůstává jednou z podmínek pevný (kamenný nebo zděný) oltář – o realizaci těchto liturgických proměn jsme požádali známého výtvarníka pana Milivoje Husáka. Předpokládáme, že právě do tohoto oltáře budou jednou vloženy ostatky svaté paní Zdislavy. V příštím zpravodaji Vás seznámíme nejenom s dalšími podmínkami pro získání titulu „bazilika“, ale především se všemi „výhodami“, které z toho plynou – tou hlavní je možnost získání plnomocných odpustků na tomto místě.

V mnoha zveřejněných materiálech se již objevuje tento titul, například na plakátech diecézní pouti rodin, které vydalo Biskupství brněnské. Označení „bazilika“ se však v klášteře objevoval již mnohokrát v minulosti. Užívají ho autoři Dějin Žďáru nad Sázavou v 1. i ve 2. díle (Dr. Metoděj Zemek a Dr. Antonín Bartušek). Také v několika barokních kázáních opata Václava Vejmluvy a jiných zelenohorských kazatelů se takto označuje konventní chrám.

Vladimír Záleský

Obnova kostela Nanebevzetí Panny Marie v roce 2007

Po dvou letech strávených zejména v bočních lodích a v závěrových kaplích našeho kostela byly zahájeny práce na stavební obnově hlavní chrámové lodi. Prozatím na prvních třech klenebních polích. Tato pole budou ve svých plochách opatřena plastickou povrchovou úpravou tak jako v severní boční lodi. Závěrečná barevná úprava bude pokračováním započaté koncepce s aktivně zapojenými zelenými profilacemi.

Po ukončení a finančním vyhodnocení této části opravy uvažujeme o přesunu lešení do presbytáře. Zde budou vyměněna okna v závěrové apsidě, a pokud to náš ekonomický stav dovolí, opravíme presbytář celý.

Další velkou položkou v naší snaze o celkovou obnovu kostela bude komplexní restaurování oltáře Zvěstování Panny Marie v jižní závěrové kapli. Oltář je v havarijním stavu. Spodní partie oltáře se rozpadají doslova na prach a i na plastické výzdobě se čas znatelně podepsal. Na opravu oltáře byl vypracován restaurátorský průzkum a na jeho základě bude v letošním roce zrestaurována oltářní menza se svatostánkem a drobná plastická výzdoba. Restaurování velkých plastik – soch – je plánováno v roce následujícím. Ve spojitosti s opravou oltáře a s jeho zpětnou instalací proběhnou restaurátorské práce na povrchových omítkových a freskových vrstvách závěrové apsidy kaple. Na provedení celkové povrchové opravy naše prostředky prozatím nestačí.

Zajímavou prací, kterou provádíme svépomocí a s chutí, je oprava spojovací chodby mezi tzv. Santiniho schodištěm a kůrem kostela. Tuto poněkud skrytou stavební perličku chceme zpřístupnit a s ní i navazující nově předlážděný půdní prostor, který byl zbaven letitého nepořádku. Stal ze z něho docela přívětivý kout, který nás inspiroval k aktivnímu využití. To ale až po dalším nutném „přívětivění“.

Dalšími drobnějšími, přesto důležitými a neopominutelnými plány, jsou dokončení restaurování řezeb na bočních oltářích, pořízení kovaného přístřešku nad vstupem do rajskeho dvora a pořízení venkovního oltáře v rajskeho dvoře. V průběhu letošního roku plánujeme znovu do interiéru kostela vrátit původní barokní kovanou mříž, ovšem na jiné místo, a to do prostoru vstupu. Do sakristie se postupně navrací vzácný barokní mobiliář. Na chvíli se počátkem roku ztratila z dohledu i jedna ze čtyř barokních zpovědnic, takřkajíc na zkoušku, aby se velmi rychle znovu vrátila zpět krásnější, pevnější a lesklejší. Stojí za povšimnutí v severní boční lodi.

V průběhu letošního roku budou předpokládané výdaje na opravy a restaurování činit cca 2 200 000 Kč. Finanční pokrytí této částky je z větší části zajištěno z příspěvků města Žďár nad Sázavou a kraje Vysočina. Věříme, že chybějící část, která činí cca 300 000 Kč zajistíme z vlastních zdrojů a s přispěním Vás, našich farníků.

Děkujeme všem, kteří svojí prací přispívají k zdárnému postupu obnovy interiéru našeho kostela, i všem, kteří nás na naší postupné cestě podporují svými dary i přímlyvami.

Vladimír Záleský a František Laštovička

Zpřístupnění věže prozatím s rozpaky

V závěru loňského roku byl farností svatého Prokopa na návrh Rady města odsouhlasen návrh na zpřístupnění věže kostela svatého Prokopa. Tento návrh byl městem podpořen i finanční dotací ve výši 200 000 Kč na nutné rekonstrukční a zabezpečovací práce v prostoru vnitřního schodiště věže. V této věci jsme si s městem vyměnili několik zdvořilých dopisů a požádali o stanovisko k záměru památkáře. Tady však veškerá radost i náznaky nadšení pro věc prozatím končí.

Oprava schodiště byla z naší strany na doporučení odborné truhlářské firmy navržena v maximálním rozsahu a obsahovala ve své podstatě výměnu všech dosluhujících a opotřebovaných prvků. Mínění památkářů však původní plány změnilo. Opraveny budou zřejmě jen některé, památkáři pečlivě vybrané části. Závazné stanovisko však v okamžiku psaní tohoto příspěvku stále chybí.

S městem jsme dohodli termíny zpřístupnění věže. Bude jich celkem pět v průběhu roku:

- neděle v den konání svatojánské pouti,
- zvolený termín v první polovině června (připomínka dne povýšení Žďáru na město),
- svátek svatého Prokopa – patrona kostela,
- vybraná neděle v období Slavností jeřabin,
- svátek svatého Václava – den státního svátku.

Rovněž jsme se snažili získat stanovisko Rady města k řešení problematiky bezpečnosti při pohybu návštěvníků uvnitř věže. Rada města byla písemně upozorněna na nutnost zabránit návštěvníkům ve vstupu do jiných prostor přístupných z věže, zejména pak na klenby, které jsou volně přístupné. Považujeme proto za vhodné, aby město jako garant a provozovatel prohlídek stanovilo prohlídkový režim, který by zahrnoval nejen otázky bezpečnosti, ale který by byl rozšířen i o způsob náhrady škod způsobených neukázněnými návštěvníky. Rovněž bude nutno závazně stanovit, kdo ručí za bezpečnost návštěvníků s ohledem na stav vnitřního prostoru, zda budou návštěvníci pojištěni proti úrazu, nebo bude jejich vstup na vlastní nebezpečí, tedy že v žádném případě nelze uplatňovat jakoukoliv škodní událost proti farnosti jako vlastníku věže z titulu jejího špatného stavu nebo jinak. Tato snaha je i po čtvrt roce prozatím bez jakéhokoliv výsledku.

Věřme, že budoucí týdny odpoví na všechny otázky a plánovaná investice přece jen dospěje do zdárného konce.

Tomáš Holý a František Laštovička

Sdružení křesťanských seniorů

V naší letošní činnosti navazujeme na zdařilé akce loňského roku. V lednu se konala prohlídka církevních objektů ve farnosti svatého Prokopa s průvodcovským slovem Petra Peňáze.

Na konec února připravujeme valnou hromadu našeho sdružení, která bude doplněna promítáním zajímavých záběrů Antonína Trávníčka z některých našich loňských akcí. V březnu se chceme sejít opět s našim oblíbeným přednášejícím, otcem Františkem Fraňou, který tentokrát promluví na téma Podzemní církve za komunistické totality. V dubnu chceme navštívit Bystřici nad Pernštejnem (náměstí, kostel, muzeum) a výlet ukončit setkáním s našimi kolegy v jejich klubovní místnosti v bystrické Orlovně. Květen nabízí dvě akce: třídní poutní zájezd do Polska pod vedením jáhna Ladislava Kince a výlet (pěšky, na kole) na rozhlednu Rosička.

V červnu budeme spolupřáteli akce při příležitosti obecních slavností ve Sněžném – ve sněženském kostele uspořádáme koncert na vzácné barokní varhany, skladby barokních mistrů provede Václav Horák. V červenci chceme navštívit Polnou (Božena Němcová, kostel, židovské muzeum). Na srpen připravujeme celodenní poutní zájezd, kdy bychom navštívili nové kaple v Černé (s křížovou cestou od žďárského rodáka Miloše Slámy) a Meziříčku, mariánské poutní místo v Příbyslavicích a památky chráněné organizací UNESCO v Třebíči (židovské město se synagogou, baziliku svatého Prokopa a židovský hřbitov). Koncem září máme v úmyslu účast na národní pouti ke svatému Václavu ve Staré Boleslavi. V říjnu chceme pokračovat obvyklou členskou schůzí, při které se opět po roce vrátíme k sociální problematice seniorů.

Na listopadovou přednášku k Evropské ústavě chceme pozvat dr. Jiřího Karase, v prosinci se chceme opět sejít při poslechu duchovní hudby.

Na tyto akce, jejichž program je zveřejňován na vývěse u kostela a býváte o nich též informováni při ohláškách v kostele, zveme nejen naše členy, ale i všechny další zájemce. Uvítáme i vaše členství v naší organizaci, bylo by více nápadů i organizátorů, zvýšil by se náš vliv mezi seniorskými organizacemi v rámci vztahů s městským úřadem, v rámci sekce seniorů Sdružení nevládních neziskových organizací v kraji Vysočina, byly by větší možnosti ve využití grantové a dotační politiky i přeshraniční spolupráce.

Stanislav Kodys, předseda okresní pobočky Sdružení křesťanských seniorů

---

*Půjdeme nocí hledat pramen, jediným světlem nám bude žízeň.
(Ze zpěvů z Taizé)*

Jednota Orla Žďár nad Sázavou

Nová orlovna připravena na slavnostní otevření

Pokud častěji chodíte směrem k sídlišti Klafar, možná jste si všimli novostavby, která zde vyrostla. Tou budovou na rohu Libické ulice je nová Orlovna. Před časem byl posvěcen její základní kámen, stavba byla dokončena a v průběhu jara letošního roku bude Orlovna uvedena do provozu.

Rádi bychom, aby se toto místo stalo zázemím pro naši jednotu a aby nabízelo možnosti sportovního využití pro občany našeho města, a také věříme, že Orlovna bude moci být využívána i pro některé aktivity naší farnosti. Co tedy vlastně Orlovna nabídne?

Především jsou to sportovní aktivity, které budou zaměřené na moderní sporty – indoor cycling (cyklistika uvnitř), fitness centrum a různé druhy pohybových cvičení. Doplňkové služby by mělo tvořit solárium a především také sportovní bar, kde bude možné pořádat i některé jiné typy akcí (například přednášková pásma, videoprojekce). V Orlovně také najdete další prostory, které budou sloužit jako kanceláře či prostory pro scházení členů Orla, a jak věříme, tak i farníků obou žďárských farností.

Naši předkové v 30. letech minulého století dokázali postavit Lidový dům na dnešním náměstí Republiky. Ten ale Orlu ani jiným organizacím po roce 1989 nebyl vrácen, a tak jsme rádi, že se především zásluhou aktivity starosty Orla ČR podařilo postavit odpovídající náhradu. Pevně věříme, že nová Orlovna se stane i „Lidovým domem“ a už nyní vás zveme na její návštěvu.

Informace nejen o nové orlovně naleznete na nových webových stránkách jednoty Orla na adrese www.orelzdar.cz.

Ladislav Kotík, generální sekretář Orla

Informace z Oblastní charity Žďár nad Sázavou

Tříkrálová sbírka

Dovolu mi, abych Vám jménem Oblastní charity Žďár nad Sázavou poděkovala za ochotu a skvělou pomoc při organizování Tříkrálové sbírky 2007.

Ráda bych vyjádřila své obrovské díky také jménem všech, kterým finanční výtěžek sbírky pomůže při řešení jejich těžké situace. Jsou to především klienti našich devíti středisek, kterými jsou zdravotně postižení, senioři, duševně nemocní a mentálně postižení, děti a mládež ze sociálně slabých a problémových rodin, děti a mládež ohrožené negativními jevy ve společnosti, rodiče na mateřské dovolené, lidé na okraji společnosti apod.

Celkový výtěžek koledníků Tříkrálové sbírky roku 2007 na území, kde působí Oblastní charita Žďár nad Sázavou, činí 1 737 188 Kč, což je o 158 543 Kč více než v roce loňském. 65 % celkové částky poputuje do devíti zařízení Oblastní charity Žďár nad Sázavou, která sídlí ve Žďáře nad Sázavou, Velkém Meziříčí, Bystřici nad Pernštejnem, Radešínské Svatce a Nížkově, a také lidem, kteří se z jakéhokoliv důvodu ocitli v sociální nouzi. Zbývá částka je určena na podporu charitních projektů v zahraničí, diecézních projektů a na režii sbírky. Výtěžek koledníků Tříkrálové sbírky roku 2007 ve Žďáře nad Sázavou činil 88 500, 50 Kč.

Velmi Vám děkuji za Vaše štědré dary a ochotu pomáhat tam, kde je to třeba. Věřím, že nám zachováte svou přízeň i do budoucna.

Ing. Jana Zelená, ředitelka Oblastní charity Žďár nad Sázavou

Kopretina

Kopretina - centrum pro rodiče a děti ve Žďáře nad Sázavou, Okružní 1 (budova bývalé školky, prostory Diecézní charity Brno – Oblastní charity Žďár nad Sázavou, Klubu v 9) nabízí program všem maminkám, toho času na mateřské či rodičovské dovolené, rodičům, prarodičům „v domácnosti“ a všem, kteří se chtějí naučit vyrábět vlastní rukou různé dárečky z keramiky i z jiných přírodních materiálů, doplňky do svých šatníků či výrobky, které nám zpříjemňují volné chvíle a zkrášlují náš domov, mají zájem dozvědět se nové informace z různých oborů, vzdělávat se pomocí připravovaných kursů anglického jazyka, výpočetní techniky, tréninků komunikace a sebepoznávání nebo si jen zpříjemnit čas a dobře se pobavit u šálku čaje či kávy.

Program Kopretiny je pro Vás zajištěn každou středu od 9:00 do 12:00 hodin a dvakrát za měsíc (v lichý týden) ve středu večer od 19:00 do 21:00 hodin.

Informace: www.zdar.caritas.cz

Jubilea a výročí

Nejstarší občanka Žďáru

Dne 29. ledna 2007 oslavila 100. narozeniny farnice z kláštera paní Josefa Hrozková. Babičku Hrozkovou znají mnozí lidé jako veselou babičku, která žije na statku pana hraběte Dr. Kinského. Paní Josefa Hrozková, rozená Rossek, se narodila 29. ledna 1907 v Lednici u Mikulova rodičům, kteří byli oba německé národnosti. Byla ze šesti dětí a dá-li Pán, příští rok oslaví 100 let mladší sestra paní Hrozkové. Manžel naší babičky pocházel také z Lednice a byl českého původu

Kněžské výročí otce Vladimíra Hrona

Kněz jubilující, P. Mgr. Vladimír Cyril Hron, žďárský rodák, byl vysvěcen 12. prosince 1992 před 15 roky na kněze ve svatovítské katedrále. O den později sloužil primiční mši svatou v konventním kostele Nanebevzetí Panny Marie.

Otec Vladimír se narodil 7. června 1954 v Jihlavě, ale mládí prožil ve Žďáře. Jeho cesta ke kněžství nebyla jednoduchá. Po ukončení Základní školy v roce 1969 se do roku 1972 učil v Zemědělském odborném učilišti v Bystřici nad Pernštejnem, poté krátce opravoval traktory, do roku 1975 absolvoval základní vojenskou službu a poté deset roků pracoval jako zámečník, později jako řidič. Mezitím vystudoval a odmaturoval jako absolvent večerního studia zdejší průmyslové školy. Poté se stal vychovatelem Ústavu sociální péče (Jedličkův ústav) v Praze a od roku 1986 do roku 1991 studoval na Teologické fakultě Univerzity Karlovy; promován magistrem teologie byl roku 1991.

V srpnu 1992 přijal jáhenské svěcení z rukou arcibiskupa Miloslava Vlka. Do vysvěcení knězem z rukou biskupa Jaroslava Škarvady v prosinci roku 1992 pracoval jako dělník a učitel náboženství. V duchovní správě arcibiskupství pražského a biskupství plzeňského sloužil obětavě do roku 2002, od uvedeného roku příležitostně vypomáhá, přestože je po operaci kyčle (s endoprotézou) nadále vážně nemocen v invalidním důchodu. V katalogu české provincie dominikánů z roku 2005 jsme ho našli jako bratra. Podle vlastních slov jsou mu dominikáni velkou oporou. Bydlí v Zadním Chodově u Plané, a kdyby mu někdo v jeho nemoci chtěl udělat radost, může mu poslat e-mailovou zprávu na adresu hron.padre@razdva.cz nebo zatelefonovat na mobil 604 611 569.

30 let od založení Charty 77

Hnutí Charta 77 bylo založeno v lednu 1977 před 30 roky skupinou zakládajících 243 československých občanů, reprezentujících nejružnější povolání, politické postoje i náboženská vyznání. Do poloviny 80. let podepsalo dokument asi 1200 lidí.

Charta kritizovala komunistickou vládu za porušování lidských práv, k jejichž dodržování se zavázala podpisem řady dokumentů, počínaje Ústavou republiky, Helsinskými dohodami z roku 1975 a řadou smluvních dokumentů OSN. Navenek byla Charta 77 reprezentována každoročně obměňovanou trojicí mluvčích. Řada členů byla žalářována, někteří donuceni k odchodu nebo i útěku do exilu. Činnost hnutí byla s velkou nevolí sledována a potlačována orgány státní správy, ale stejně pečlivě se obraně tohoto hnutí věnovaly nejrůznější zahraniční instituce.

Výročí 100 let skautské organizace

Skautská myšlenka je geniální návod na plnohodnotný život nejen pro děti a mládež. Letos slavíme sté výročí založení skautské organizace sirem Robertem Baden Powelem. Narodil se přesně před 150 lety (22. února 1857 v Londýně). V roce 1907 uspořádal první skautský tábor na ostrůvku Brownsea, tím byl položen základ skautské organizace „The Boy Scouts“. Skauting velmi ovlivnil (koneckonců to byl i první náčelník skautů v USA) také Ernest Thompson Seton. Dívčí protějšek čekal na své založení jen tři roky a u zrodu stála sestra Baden Powela Agnes. Dívčí náčelníci se ale časem stala manželka Baden Powela – Olave St. Clair.

Česká podoba „Junák – český skaut“ byl založen v roce 1914 pražským profesorem Antonínem Benjaminem Svojsíkem. V roce 1920 byl u nás udělen poprvé zlatý odznak „Za čin junácký“. Tehdy devatenáctiletý student zachránil tři tonoucí děti před jistou smrtí. Jmenoval se Rudolf Plajner a později se tento muž, RNDr. Plajner, stal náčelníkem Junáka a velikou osobností. Skauting byl v naší vlasti třikrát zakázán: poprvé nacisty v roce 1940; o rok později zemřel v Keni náčelník-zakladatel. Zkratka jeho jména B. P. navždy připomíná také heslo všech skautů „Buď připraven“ (Be prepared!). Junák byl obnoven hned po osvobození v roce 1945; bohužel pouhých několik měsíců předtím bylo popraveno několik skautů nacisty. Bylo to 24. dubna 1945. Česká skautská organizace byla zakrátko zrušena podruhé v roce 1950 a na své obnovení čekala až do „Pražského jara“ v roce 1968. Vypadalo to slibně a celý svět oběhlo poselství skauta-astronauta Neila Armstronga, který z paluby Apolla poslal pozdrav všem skautům světa. Tři dny na to se již procházel jako první člověk na Měsíci. Jenomže u nás přišla „normalizace“, a tedy i šedé období – skauting byl znovu zakázán v roce 1970. No a pak přišel „listopad 1989“, respektive 28. prosinec a také nový začátek cesty... a na ní i dnes potkáš malé i velké, kteří u táborových ohňů slibují: „*Slibuji na svou čest, jak dovedu nejlépe:*

*sloužit nejvyšší Pravdě a Lásce věrně v každé době,
plnit povinnosti vlastní a zachovávat zákony skautské,
duší i tělem být připraven pomáhat vlasti a bližním.*

K tomu mi pomáhej Bůh.“

Připomenutí

Vzpomínka na obyčtovského faráře P. Josefa Hložka

Zemřel P. Josef Hložek, SJ (1923, Okrouhlá, okres Blansko – 16. ledna 2007, Nové Město na Moravě). Se zármutkem připomínáme, že nás ve věku 84 roků opustil obětavý otec obyčtovské, ostrovské i jamské farnosti, který často vypomáhal o svátcích v duchovní správě žďárské farnosti a ostatních farností v okolí. Maturoval v Boskovicích a v roce 1944 byl přijat na Velehradě do noviciátu Tovaryšstva Ježíšova, kde v roce 1946 složil první řeholní sliby. V dubnu 1950 byl jako prefekt studentů velehradského gymnázia zatčen a internován v Bohosudově, odkud byl povolán do jednotek PTP.

Jáhenské a kněžské svěcení přijal tajně 9. února 1952 v Praze z rukou světicího biskupa dr. Kajetána Matouška. Od roku 1954 až do roku 1968 pracoval v civilních zaměstnáních na boskovickém okrese a přitom vystudoval večerní průmyslovku. V květnu 1968 konečně v době uvolnění dostává souhlas k výkonu kněžské služby a následně působí v Jihlavě, Třebíči a Bystřici nad Pernštejnem. Poslední řeholní sliby skládá v srpnu 1969 v kostele svatého Ignáce v Praze ve svých 46 letech.

Takřka až do poslední chvíle slouží obětavě v Obyčtově, Ostrově nad Oslavou a v Jamách. Každý, kdo se s ním setkal vydává svědectví o velkém vyzářování Kristovy lásky z tohoto mimořádného kněze, vzdělaného pastýře a obětavého učitele, který nebude zapomenut. R.I.P.

---

*Haec nox est, in qua, destructis vinculis morfia,
Christus ab inferis victor ascendit.*

*To je noc, v níž Kristus pouta smrti rozlomil
a jako vítěz vystoupil z hrobu.*

(Velikonoční chvalo zpěv)

Čtení pro zamyšlení i radost k době postní

Benedikt XVI.: O půstu

Doba postní začíná tradiční Popeleční středou, letos připadající na 21. února. Můžeme si ji připomenout slovy kardinála Josefa Ratzingera (z roku 1984):

„Postit se znamená přijmout bytostný ráz křesťanského života. Je třeba znovu objevit tělesnou stránku víry: zdrženlivost v jídle je právě jedním takovým aspektem. Sexualita a jídlo patří k základním prvkům tělesnosti člověka. V naší době nedostatek pochopení pro panenství a panictví jde ruku v ruce s nedostatkem pochopení pro půst. A obojí nedostatek má společný kořen: dnešní ochablost eschatologické bdělosti, tj.

bdělosti křesťanské víry vůči životu věčnému. Panenství a pravidelná abstinence od jídla mají svědčit o tom, že nás čeká život věčný, že je vskutku už mezi námi a že „podoba tohoto světa pomine“, jak říká svatý Pavel v listu Korintským.

Bez panenství a bez půstu církev přestává být církví, stává se čímsi přizpůsobeným svému historickému osvětí. Proto si dnes musíme vzít velký příklad z našich bratří v pravoslavných církvích, kteří jsou i dnes velkými učiteli křesťanské askeze.

Ztratili jsme smysl pro to, že křesťané nemohou žít prostě jako „kdokoliv jiný“. Nesmyslný názor, že neexistuje žádná specificky křesťanská mravnost, vyjadřuje pouze ztrátu základního pojetí: toho, co je „příznačně křesťanské“, oproti různým „modelům světa“. Namísto obnovy přišlo pohodlí.

Dnes si víc než kdy jindy křesťan musí uvědomit, že patří k menšině, a že stojí v opozici ke všemu, co se zdá být dobré, zřejmé a logické „duchu světa“, jak jej nazývá Nový zákon. K nejnáléhavějším úkolům křesťanů patří obnovená schopnost nonkonformismu, to jest schopnost odmítat mnohé z toho, co vzniká v okolní kultuře.

K nejnáléhavějším úkolům moderního katolíka patří obnovení kladných prvků právě takové spirituality, která zbystřuje vědomí kvalitativního odstupu mezi mentalitou víry a mentalitou světa.

Člověk utíkal před světem nikoliv proto, aby jej šmahem zatratil, nýbrž aby na místech usebrání objevil nové možnosti křesťanské, a tím i lidské existence. Člověk si jasně uvědomoval své odcizení od společnosti, ale v poustevnách a kláštřech se zkoušely nové sociální modely založené na nových základech. Na poušti vyrůstaly oázy opravdového života; v těchto lidech ožívala svěží naděje ve spásu všech.“

Výtah pořízen z londýnské revue Rozmluvy 6/1986.

Velikonoce

Základem křesťanské víry je velikonoční tajemství Kristovy oběti. Tajemství jeho smrti a zmrtvýchvstání. Velikonoce se staly skutečnou oslavou očišťující životodárné síly promítající se do dobrovolného sebeobětování. Každý z nás tyto svátky, velebící lidskost v jejím nejvyšším možném vyjádření, potřebuje. Připomínají nám nutnost zachovat morální hodnoty, bez nichž rovnováha světa není udržitelná. Velikonoce nejsou pouze o sebeobětování a odřikání. Jsou o vůli přijmout nabízený dar.

Velikonoční triduum a slavnost Zmrtvýchvstání Páně

Snaha přiblížit jednotlivé události Ježíšova příběhu vedla ke vzniku velikonočního tridua (třidení), „tři velikonočních dní, utrpení, smrti a zmrtvýchvstání Páně“. Svátý Augustin zmiňuje velikonoční třidení jako „svaté triduum Ukřižovaného, Pohřbeného a Vzkříšeného“.

Součástí velikonočního tridua jsou Zelený čtvrtek, Velký pátek, Bílá sobota a přímo navazující vigilie Zmrtvýchvstání Páně (velikonoční noc).

Zelený čtvrtek

Tématem večerní liturgie je poslední večeře Páně, při níž křesťané děkují Bohu za dva velké dary. Za ustanovení tajemství eucharistie a za svátostné kněžství. Večerem Zeleného čtvrtka začíná první den velikonočního tridua. Na památku poslední večeře se slaví mše svatá. Na Zelený čtvrtek umlkají zvony a v kostelech varhany. Protože po poslední večeři odešel Ježíš do Getsemanské zahrady, aby se tam v modlitbách připravil na své utrpení, koná se po skončení přijímání slavnostní průvod, který kráčí s Nejsvětější svátostí k bočnímu oltáři. Svatostánek, ve kterém je uložena, se nazývá Getsemanská zahrada. Předem proměněné hostie jsou určeny pro bohoslužbu Velkého pátku.

Velký pátek

Pátek pašijového týdne je připomínkou událostí posledního dne života Ježíše Krista, jeho umučení, smrti a vykoupení lidstva. Na znamení smutku, ticha a rozjímání je výzdoba kostelů chudá. Oltář je zbaven plachet, svící a kříže, v chrámu nejsou žádné květiny, písně se zpívají bez doprovodu varhan a zvony mlčí. Obřady na památku utrpení Páně mají tři části: bohoslužbu slova zakončenou přímluvami za celý svět, uctívání kříže a svaté

---

přijímání. Bohoslužbu slova doplňují pašije podle Jana (Jan 18,1 – 19,42). V druhé části velkopáteční liturgie je nesen v průvodu kříž. Cestou se průvod třikrát zastaví a zazní verš „Hle kříž, na kterém umřel Spasitel světa“. Následuje akt uctění kříže. Velkopáteční obřad je ukončen svatým přijímáním.

Bílá sobota

Na Bílou sobotu setrvává církev v modlitbách. Celý den je věnován vzpomínce na Ježíšovo utrpení, umučení, smrt a sestoupení mezi mrtvé a očekávání jeho vzkříšení. Bílá sobota se tak stává prologem oslav Veliké noci.

Velikonoční noc

Boží hod velikonoční začíná v sobotu západem slunce. Slaví se bohoslužba velikonoční vigilie (bdění). Je to jeden z nejstarších obřadů církve. Sestává ze čtyř částí:

- slavnost velikonoční svíce,
- bohoslužba slova,
- křestní bohoslužba,
- slavení eucharistie.

V úvodní části slavnosti Velikonoční noci se světi oheň, který se rozděluje na předem připraveném místě před kostelem nebo u jeho vchodu. Kněz oheň požehná a zapálí od něj velikonoční svíce se slovy: „Ať slavné Kristovo vzkříšení naši tmu ve světlo promění.“ Oheň, od něhož se paškál zapaluje, symbolizuje v církevní liturgii lásku a sílu Ducha svatého. Velikonoční svíce je znamením vzkříšeného Krista, „pravého světla, které osvěcuje každého člověka“ (Jan 1,9). Velikonoční svíce se potom v průvodu vnáší do chrámu. Své svíce si od ní zapalují postupně všichni věřící. Když kněz pozdvihne před oltářem naposledy paškál a kostelem potřetí zazní zpěv „Světlo Kristovo“, rozzáří se všechna chrámová světla. Na oltáři se zapalují svíce a za zpěvu Gloria (Sláva na výsostech Bohu) začnou poprvé od Zeleného čtvrtka vyzvánět kostelní zvony. Po bohoslužbě slova následují křestní obřady. Během křestní slavnosti jsou obnovovány dříve přijaté křestní sliby. Součástí velikonoční vigilie je i obřad svěcení křestní vody a je udělován křest dospělým. Křestní bohoslužbu Velikonoční noci uzavírají přímlyvy. Poslední částí liturgie je eucharistická bohoslužba. Liturgie Velikonoční noci uzavírá slavnostní požehnání.

---

*To je ta noc, o které bylo psáno: „Noc jako den se rozjasní“
a „Noc je mým světlem ve všech mých starostech“.
(Velikonoční chvalo zpěv)*

Církevní rok a lidové obyčeje

Masopust

Třídenní svátek, který nemá ve své podstatě s liturgií nic společného. Slavil se ve dny předcházející Popeleční středě. Přípravou na masopust býval čtvrtek před masopustní nedělí, nazývaný „tučný čtvrtek“ či „tučňák“. V mnoha usedlostech mu předcházela zabijačka. Tradičním jídlem byla k obědu vepřová pečeně s knedlíkem a zelím, k tomu džbán dobrého piva. Panovalo přesvědčení, že o „tučném čtvrtku“ má člověk jíst a pít co nejvíce, aby byl celý rok při síle.

Hlavní masopustní zábava začínala o masopustní neděli. Také toho dne byl oběd bohatý, ale přece jen netrval příliš dlouho, protože se všichni chystali do hospody k muzice. Někdy se tancovalo i přímo na návsi. Toho dne ani ten nejšetnější nehleděl příliš na grošíky. Pivo teklo proudem, muzikanti se měli co ohánět. Tanec se protáhl až do rána. Také o masopustním pondělí se pokračovalo v zábavě a tanci. V mnoha vsích se toho dne konal „mužovský bál“, kam neměla přístup svobodná chasa. Věřilo se, že jak vysoko bude selka při tanci vyskakovat, tak vysoké vyrostle toho roku obilí nebo len.

Vyvrcholením masopustu bylo úterý. Toho dne procházely venkovem průvody maškar, hrála se masopustní představení. Starobylým českým zvykem bylo stíhání kohouta. Provádělo se většinou o masopustu, někdy ale také o velikonocích, poutí, posvícení, svatbách nebo dožínkách. Téměř všude končila masopustní zábava o masopustním úterý o půlnoci. S ní zatroubil ponocný na roh a rychtář či některý z radních vyzval všechny, aby se v klidu rozešli domů, protože nastala středa a s ní předvelikonoční půst. Mnohde končili o půlnoci muziku pochováním basy (symbolicky, že si hudebníci v postě nezahrají).

Na Popeleční středu chodili muži po mši na skleničku do hospody, aby „spláchli popelec“. V okolí Hradce Králové muži věřili, že napití kořalky je bude v létě chránit před štípáním much a komárů. Lidová víra tvrdila, že požehnaný popel přináší poli úrodu.

1. neděle postní – invocabit – černá: Takto nazývaná byla asi proto, že ženy odkládaly během postu pestré oděvní součástky a halily se do černých šátků. Jiné označení je „pučálka“ podle pokrmu z namočeného a usmaženého hrachu.

2. neděle postní – reminiscere – pražná: Nazývala se tak podle postního jídla, pražma, staroslovanského pokrm, který se zhotovoval pražením nedozrálého obilí.

3. neděle postní – oculi – kýchavná: Nazývala se tak podle pověry, že kolikrát kdo tuto neděli kýchne, tolik roků bude ještě živ; jinde, že do tolika roků zemře.

4. neděle postní – laetare – družebná: Tato neděle měla zvláštní postavení, neboť toho dne bylo možno povolit postní kázeň. Český název povstal od úlev v postě, neboť mládeži bylo povoleno sejít se na návsi a poveselit se. V tento den chodil také družba s ženichem na návštěvu do domu, kam chtěli přijít o velikonočním pondělí na pomlázku a na námluvy.

Pašijový týden

Na Květnou neděli se od nepaměti světily větvičky jívý. Posvěcené kočičky se zastrkovaly za domácí kříž nebo svaté obrázky nad stolem, staré se páliily. Kočičky se také zapichovaly na okraj pole k ochraně úrody. V některých vsích vymetali ze stavení zelenými ratolestmi neřest. V tento den se nesmělo péct, aby se nezapekl květ, protože by se neurodilo ovoce.

Na sazometnou, neboli škaredou středu se bílilo a uklízelo. Vymetala se kamna a dělal se všude pořádek. Název „škaredá“ prý pochází od toho, že se Jidáš škaredil na Krista. Podle tradice se nesměl nikdo mračit, jinak by se škaredil po všechny středy.

Na Zelený čtvrtek se peklo zvláštní kynuté pečivo, stáčené do různých tvarů, kterému se říkalo jidáše a ty pojídané s medem měly ochránit před nemocemi. Také se měla jíst zelená strava, aby byl člověk celý rok zdravý. Hospodyně časně ráno vstávaly, aby zametly dům ještě před východem slunce a smetí vynášely za humna, to aby se v domě nedržely blechy. Odpoledne bylo zakázáno pracovat. Po západu slunce vykropil hospodář svěcenou vodou z nového dosud nepoužívaného hrnečku dům i jeho okolí, aby je chránil před zlými duchy.

Na Velký pátek se za úsvitu lidé omývali proudící vodou a obzvláště léčivý účinek prý měla voda padající z mlýnského kola. V tento velký svátek se držel nejpřísnější půst v roce a podle lidového vyprávění se neměl péci chleba, rozdělovat oheň či orat, aby se v den, kdy Syn Boží zemřel, nehýbalo se zemí. U nás na Vrchovině se jedla polévka s chlebem nebo brambory s mlékem. Nesmělo se prát prádlo, pradelny říkávaly, že by ho místo do vody namáčely do Kristovy krve.

Zato na Bílou sobotu měla hospodyně plno práce. Zadělávala a pekla mazance, bez nichž by nebylo pravých Velikonoc. Na mazancích se nikdy nešetřilo vejci, protože na jaře slepice nesly více. Na paměť ukřižovaného Spasitele byly vždy nahoře naříznuté křížem. Mazance jsou prastarým pokrmem uváděným v různých staročeských hrách a stejně jako kočičky se světily o Velikonocích v kostele. Na Bílou sobotu se světil oheň. Hospodyně si do ohně uložila vlastní polínka, a když ohořela, nosila je do polí a zastrkovala je tam do země v podobě křížků. Světla se i voda, kterou kropila žito. Barvila se vajíčka, protože do Vzkříšení musely být všechny přípravy na Boží hod velikonoční skončeny.

Na Boží hod velikonoční se provádělo okázalé svěcení velikonočních pokrmů. Kněz světil beránky, mazance, vejce, chleba a víno. V některých krajích dával hospodář kus svěceného mazance, vejce i víno zahradě, poli a studni, aby byla úroda, hojnost ovoce a zdravá pitná voda. O velikonoční neděli měla rodina sníst dohromady jen jedno vajíčko, aby se držela pohromadě.

Hlavní úloha však vejším připadla až na velikonoční pondělí při pomlázce. Již týden předtím kluci malí, velcí, i ti dříve narození vyráželi do přírody na proutky vrby, břízy nebo jalovce, aby se na červené pondělí pochlubili vlastní upletenou pomlázkou. Za vyšlehání byli obdarováni malovanými nebo obarvenými vajíčky a také jinými dobrotami. Nejpeknější kraslice svázané do šátku schovávala dívka pro svého milého, který ji pak na pouti zakoupil marcipán.

Dětem: Postní předsevzetí

V hodině náboženství vysvětloval pan farář dětem, co je to půst: „Když si odřekneme něco, co máme rádi, posilujeme tím svoji vůli, abychom si uměli poručit, když nás pokouší nějaké pokušení.“ Při slově vůle se děti začaly smát, protože jim to slovo připomnělo oslovení někoho, kdo nás něčím naštvál. Když se pan farář zeptal, co to slovo znamená, nezvedla se ani jedna ruka. Proto vysvětloval: „Slovem vůle myslíme totéž, jako umět si poručit, chtít. Kdo má dobrou vůli, chce dobro, kdo má špatnou vůli, chce něco, o čem ví, že je to zlé.“

Eda se přihlásil, že zná příklad: „Když mi maminka zakáže dívat se na televizi, má špatnou vůli, protože chce něco, z čeho budu smutný. Ale kdyby mi poručila, že se celou sobotu a neděli musím dívat na televizi, měla by dobrou vůli, protože to já dělám rád.“ Děti souhlasně kývaly hlavami, ale panu faráři se ten příklad moc nelíbil. Ptal se Edy, proč mu maminka zakazuje dívání na televizi, a Eda přiznal, že je to buď za zlobení, nebo proto, že se chce dívat na televizi, i když ještě nemá hotové úlohy, a někdy taky jde o film, který se mamince nelíbí, protože je tam plno násilí nebo nějaké sprostáry.

Pan farář si s Edou chvíli povídal o tom, proč mu maminka ten nepříjemný zákaz dává, a Eda nakonec uznal, že to maminka myslí dobře a že tedy má dobrou vůli, i když mu nedovolí dělat všechno, co ho napadne. Potom pan farář vyprávěl dětem o tom, že miliony dětí na světě vůbec netuší, že nějaká televize existuje, protože mají mnohem důležitější starost: kde sehnat něco k snědku? Řekl jim, že víc, jak polovina dětí umře hladem dřív, než se dožije patnácti let.

Eda se hlásil: „Já bych někomu z nich dával každý den svou svačinu, mně by to vůbec nevadilo a jemu by to třeba zachránilo život!“ I další děti se hlásily, že by klidně nechali někomu svoji svačinu. Pan farář jim vysvětlil, že než by jejich svačina došla poštou až k hladovějícím, byla by zkažená a nedala by se jíst. Když viděl, jak jsou z toho děti smutné, přišel s návrhem: „Víte co? Nemůžeme sice pomáhat těm, kdo umírají hladem, ale někomu přece jen můžeme zachránit život.“ Děti poslouchaly, ani nedutaly. Zachraňovat druhému život – to bylo jako v detektivce.

Duchovní otec vysvětloval: „Existuje jedna strašná nemoc, jmenuje se malomocenství neboli lepra. Kdo ji dostane, potřebuje nutně léky, jinak se mu postupně rozpadne tělo na kousky. A tito lidé by mohli být zachráněni od bolesti i smrti, kdyby bylo dost peněz na léky. Jenže situace je jiná. Francouz Karel Foucauld chtěl potřebné peníze získat tím, že by se omezily výdaje na zbraně. Napsal dopisy vládám největších zemí světa a prosil, aby koupili o jedno bojové letadlo méně a za ušetřená peníze aby mu poslali léky. Nikdo mu neodpověděl, ani nic neposlal. A přitom za dvě bojová letadla by se dalo nakoupit tolik léků, že by už nikdo na světě nemusel tou strašnou nemocí umírat.“

Eda se přihlásil a řekl, že by nakoupil léky za svoje úspory, ale že má jen 300 korun, to by asi moc nepomohlo. Pan farář ho překvapil, když mu řekl, že by to stačilo na záchranu života dvou lidí. Ostatní děti taky nabízely své úspory. Pan farář je za to pochválil a pak navrhl, že by mohli na tento účel věnovat vše, co získají svým postním odříkáním. Děti přece mohou ušetřit za lízátka a za bonbony, Místo čokolády mohou chtít od babičky pětikorunu, když se nebudou dívat na televizi, mohou poprosit maminku o ušetřené peníze... A na velikonoce mohou dát takto našetřené peníze dohromady a poslat je těm, kdo se starají o léčení malomocných. Děti nadšeně souhlasily.

Odposlechnuto v hodinách náboženství

Čím začíná postní doba? Popelářským dnem.

Co slavíme na Velikonoce? Slavnost Zvěstování Panně Marii.

Co si připomínáme na Velký Pátek? Utrpení Panny Marie.

Jak říkáme společně třem Božím osobám? Boží přikázání.

Co je nutné ze strany hříšníka, aby mu byly odpuštěny hříchy? Pokud mu to nevadí.

Vyjmenuj svátosti? Vánoce, Velikonoce, Silvestr a hody.

V kolika osobách je Bůh? 156 lidí.

Jaký je oblíbený mrazírenský výrobek mezi dětmi a dospělými? Cigareta.

Čtení pro zamyšlení i radost k mariánskému květnu

Karel IV.: Modlitba k Panně Marii

Nedlouho po Velikonocích přijde mariánský květen. Připomeňme si ho modlitbou císaře a krále Karla IV., lépe také pochopíme, proč je skutečně jedním z největších Čechů:

*„Ach, Marie, komnato vtěleného Slova.
Jsi studna, z níž přirozenost lidská načerpala
živou, na věky tryskající vodu.*

*Jsi nejjasnější drahokam panenství, do jehož
čistoty Boží slunce rozlilo své paprsky. Když
se v tobě paprsky odrazily, osvětlily naše
temnoty a svou vřelostí rozžehly lidská srdce,
aby se spalovala láskou k Bohu.*

*Věrně se podobáš orlici, která v povětrí
předstihne ostatní tvory, ač ji nesou křídla
prosté barvy. Právě tak jsi ty povětrím vylétla
nad všechny sbory andělů, ač tě nesla ctnost
prosté pokory. O orlích křídlech zvolal i Jan
v Apokalypse, že byla dána ženě spějící
k porodu.*

*Když ses jako orlice pozvedla do výše a hrála
ses láskou slunce, omladila jsi starobu celého
lidského rodu a lázní nového zrození jsi smyla
stáří.*

*Jsi pravá matka milosti. Jméno matky
provinění, jež nás svým hříchem oslepila,
jméno Eva, obracíš v Ave. Jím nás zavolej.*

*Ve své laskavé moudrosti jsi nás vydala
světlu. Jako orlice nastavuje slunci mláďata,*

*nastavila jsi ty, když jsi zahrnala mračno starého šera, pravému slunci nás. Aby se
jeho žářem osvětlily naše smrtelné oči.*

*Proto před tvou tvář tvůj adoptivní syn, jemuž tě tvůj syn na kříži svěřil, nosí
znamení orlice, jako odznak pokory a vítězství. On nesl i palmu tvého panenství.“*

(Převzato jako ukázka z textů knihy Karel IV.: Literární dílo. Vyšehrad, Praha 2000.)

Doporučujeme knihy

Joseph Ratzinger (Benedikt XVI.): DUCH LITURGIE. (Společnost pro odbornou literaturu Barrister&Principal, Brno 2006.) Kniha jakoby završovala slavení Roku eucharistie. Je volným pokračováním a rozvíjením liturgických témat knihy Romana Guardiniho, která vyšla v České křesťanské akademii roku 1993.

Karel IV.: Státoprávní dílo. (Academia, Praha 2006.) Vynikající přehled základního státnického díla našeho krále a císaře, ze kterého každý může lehce pochopit, jaké byly pohnutky jeho vznešených a přitom realistických činů. S jistým překvapením také spatříme určitou paralelu s biskupem svatým Vojtěchem, protože oba tito mužové našli odpůrce svých myšlenek především v domácí šlechtě, zahnížděné ve svých pohanských zvycích, moci a majetku, jak to vyplývá z odmítnutí Majestatis Karolina r. 1356.

Karel IV.: Literární dílo. (Vyšehrad, Praha 2000.) Obsahuje již známý Vlastní životopis Karla IV. Vita Caroli a další, české veřejnosti běžně neznámá díla, skvosty křesťanského myšlení. V našem zpravodaji uvádíme z této knihy ukázkou.

Lawrence, Hugh: Dějiny středověkého mnišství. (CDK, Brno a Vyšehrad, Praha 2001.) Kniha přehledně provádí mnišstvím od prvních pouštních poustevníků k západní podobě pouštní tradice. Pokračuje benediktinskou řeholí, v dalších kapitolách se dostáváme na území dnešní Francie, Irska a Španělska, dále k anglosaským mnichům, podnikneme exkurz po císařských vlivech a dozvíme se o reformátorech z Cluny, poměrech v kláštorech, kartuziánech, cisterciácích, premonstrátech, řeholních kanovnících, nových rytířích duchovních řádů, také o řeholnicích a rovněž o žebavých řádech františkánů a dominikánů. Kniha je opatřena jmenným rejstříkem.

Foltýn, Dušan a kol.: Encyklopedie moravských a slezských klášterů. (Libri, Praha 2005.) Solidní „špalek“ informací, které mají těžiště v monografickém slovníku lokalit jednotlivých klášterů. Kniha je doplněna i dalšími užitečnými informacemi z oblasti architektury, slovníkem řádů a kongregací a rozsáhlým soupisem literatury.

Plaček, Miroslav – Futák, Peter: Páni z Kunštátu. (NLN, Praha 2006.) Tato odborná publikace přináší zásadní upřesnění do genealogie, jmen a míst založení zakladatelského rodu žďárského kláštera. Dozvíme se, že zakladatel Boček nemohl pocházet z hradu Obřany, ale byl původem ze Zbraslavi. Kniha ovšem pojednává o všech větvích tohoto posléze královského rodu. Vhodně doplňuje a upravuje nám dosud známé informace Kroniky kláštera žďárského a známých publikací o dějinách Žďáru a jeho cisterciáckého kláštera.

(Nejen) pro rodiče

Dvacet vzkazů rodičům od jejich potomků

1. Nerozmazlujte mě.

Vím dobře, že bych neměl dostat všechno, oč si řeknu – já vás jen zkouším.

2. Nebojte se být přísní a pevní.

Mám to raději, cítím se tak bezpečnější.

3. Nedovolte, abych si vytvořil špatné návyky.

Musím spoléhat na vás, že je včas odhalíte.

4. Nedělejte za mě menšího, než jsem.

Nutí mě to, abych se choval nesmyslně jako „velký“.

5. Nehubujte, nenadávejte a nedomlouvejte mi na veřejnosti.

Daleko víc na mě zapůsobí, když se mnou promluvíte v klidu a soukromí.

6. Nevnučujte mi, že mé chyby jsou těžké hříchy.

Nabourává to smysl pro hodnoty.

7. Nenechte se příliš vyvést z míry, když řeknu, že vás nemám rád/a.

Nejste to vy, koho nenávídím, ale vaše moc, která mě ohrožuje.

8. Nechraňte mě před všemi následky mého jednání.

Potřebuji se někdy naučit snášet obtíže a bolest.

9. Nevěnujte přehnanou pozornost mým drobným poraněním a bolístkám.

Dokážu se s tím vyrovnat.

10. Nesekýrujte mě.

Musel bych se bránit tím, že budu „hluchý“ a budu dělat „mrtvého brouka“.

11. Nedávejte ukvapené sliby.

Pamatujte si, že se cítím mizerně, když se sliby nedodržíjí.

12. Nezapomínejte, že se nedokážu vyjádřit vždy tak, jak bych chtěl.

Nejsem proto někdy zcela přesný a nebývá mi rozumět.

13. Nepokoušejte nadměrně mou poctivost.

Dostanu strach a pak lžů.

14. Nebud'te nedůslední.

To mě úplně mate.

15. Neříkejte mi, že mě nemáte rádi.

I když někdy dělám příšerné věci.

16. Neříkejte, že mé obavy a strach jsou hloupostí.

Pro mě jsou hrozivě skutečné a hodně pro mě znamená, že se mi snažíte porozumět.

17. Nesnažte se mi namluvit, že jste dokonalí a bezchybní.

Hrozně mě šokuje, když zjistím, že to tak není.

18. Nikdy si nemyslete, že je pod vaší důstojnost se mi omluvit.

Po upřímné omluvě se můj vztah k vám stává ještě vřelejším.

19. Nezapomínejte, jak rychle dospívám.

Je to určitě těžké držet se mnou krok, ale prosím – snažte se.

20. Nezapomeňte, že nemohu dobře vyrůstat bez spousty lásky a porozumění.

Ale to vám nemusím říkat, že ne?

(Nejen) pro maminky

Jidášky

50 dkg hladké mouky, 5 dkg másla, 4 dkg cukru, 2 žloutky, ¼ l mléka, špetka soli a 5 dkg kvasnic.

Jidášky v našich zemích patřily k nejoblíbenějšimu velikonočnímu obřadnímu pečivu. V jednotlivých krajích se sice mohly lišit tvarem, ale příprava těsta bývala stejná. Těsto se vypracovávalo z hladké mouky, měkkého másla, cukru, žloutků, mléka, špetky soli a droždí. Nejdříve se do rozpuštěného másla vlilo vlažné mléko. Potom se s ostatními přísadami přidaly dvě hrsti mouky, vše se důkladně prohnětl a nechalo mírně vykynout. Pak se dosypal zbytek mouky a nejdříve vařečkou a potom rukou se vypracovalo tužší těsto, které se nechalo na vále na teplém místě kynout. Po vykynutí se těsto ještě rukou prohnětl a potom se z něj udělaly jidášky – kulaté placičky proděravěné vidličkou, točené „provazy“ z vyválených tenkých válečků nebo zakroucené preclíky. Hotové jidášky se položily na sádlem pomaštěný plech, potřely se rozšlehaným vajíčkem a někdy posypaly mákem nebo skořicí a cukrem. Upečené se po vychladnutí rozkrojily a mazaly medem a máslem, občas se sypaly celými makovými zrny.

Velikonoční věnec

50 dkg hladké mouky, 5 dkg másla, špetka soli, 2,5 dkg cukru, 2 žloutky, 1 celé vejce, citrónová kůra, vanilka, 2 dkg droždí, 180 ml smetany, 5 dkg utřeného másla, 1 vejce na potřetí, 2 dkg mandlí, 1 dkg cukru krystal, 2 dkg másla na plech.

V některých krajích se místo velikonočního bochánku či mazance připravovaly tzv. velikonoční věnce. Nejdříve se asi 15 minut třelo v míse máslo s cukrem, žloutky a vejce. Potom se přidala sůl, tlučená vanilka, strouhaná citrónová kůra, z droždí připravený vykynutý kvásek a vlažná smetana. Směs se zahustila moukou a vypracovalo se tuhé těsto, které se nechalo asi hodinu kynout na teplém místě. Vykynuté těsto se vyválelo na obdélník, který se potřetí do pěny umíchaným máslem složil a překládal střídavě do třetin, a to třikrát. Po čtvrté se těsto rozdělilo na pět dílů. Ze tří se vyválely dlouhé válečky, z nichž se upletl věnec. Hotový se položil na máslem vymazaný plech. Na něj se položil druhý, menší věnec upletený ze dvou dílů. Věnec se nechal chvíli na plechu odpočívat. Potom se potřel dvakrát umíchaným vajíčkem, posypal cukrem a sekanými mandlemi. Upečený a ještě teplý se pocukroval a někdy se zdobil nahoru vloženým, červeně obarveným velikonočním vajíčkem. Někdy se věnec ještě před vložením do trouby zdobil z kynutého těsta udělanými ptáčky a květinami (rozválené těstové kuličky nastříhané a prstem nebo špejlí připevněné k podkladu).

(Nejen) pro děti

Poslední večeře – Omalovánka s biblickým komentářem

(Anna Šmalcová, z knihy Velikonoční omalovánky, Nakladatelství cesta)

Velikonoční večeři si Židé připomínají vysvobození z egyptského otroctví. Také Ježíš s učedníky se chystali oslavit velikonoční svátky. Když spolu seděli u prostřeného stolu, Ježíš řekl: „Jeden z vás mě zradí.“ Učedníci se na sebe podívali a

jeden přes druhého volali: „Jsem to snad já?“ Ježíš odpověděl: „Je to ten, pro koho omočím tuto skývu chleba a podám mu ji.“ Omočil skývu a podal ji Jidášovi. Jidáš ji přijal a vyšel ven. Potom vzal Ježíš chléb, vzdal díky, podal jej svým učedníkům a řekl: „Vezměte a jezte z toho všichni: Toto je moje tělo, které se za vás vydává.“ Podobně vzal po jídle kalich, dal jej svým učedníkům a řekl: „Vezměte a pijte z něho všichni: To je kalich nové a věčné smlouvy, má krev, která se vylévá za vás a za všechny na odpuštění hříchů. To činite na mou památku.“

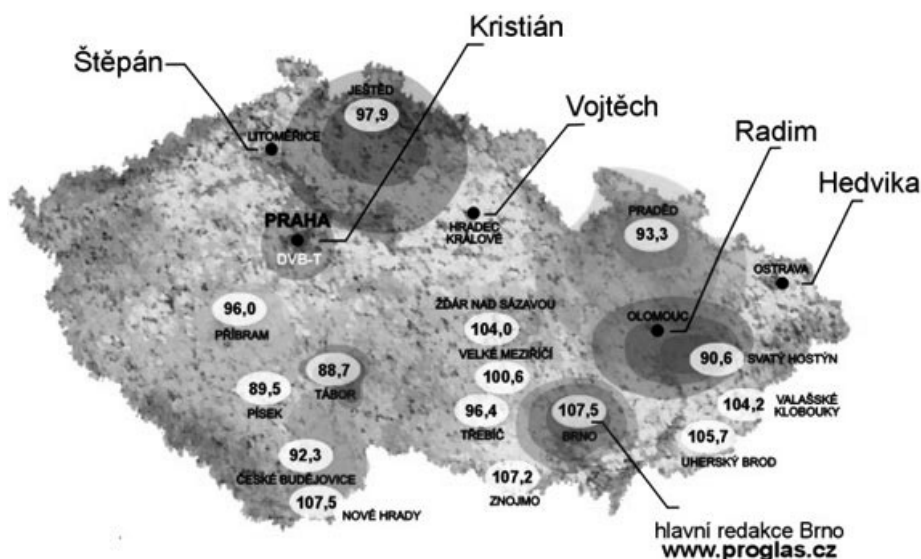

Navštivte, poslouchejte, sledujte

Společný webový portál žďárských farností

Společný portál pro stránky obou farností byl nově spuštěn na adrese www.zdarskefarnosti.cz. Věříme, že s novým portálem budete spokojeni a rádi a často jej budete navštěvovat.

Radio Proglas

Televize Noe

TV Noe můžete sledovat prostřednictvím kabelové televize, digitálního vysílání, satelitu nebo živě přes internet na adrese www.tvnoe.cz.

CO SE STALO S JEŽÍŠEM

Pašijová hra o životě, smrti
a slavném vzkříšení Ježíše Krista

Úterý 3. dubna 2007
v 20.00 hodin, Žďár nad Sázavou
dětský areál na sídlišti Libušín

Římskokatolická farnost Žďár nad Sázavou

